

GAZETA POPORULUI

ABONAMENT
Pe un an . . . . . 150 Lei
Pentru oficiile publice 200
Pentru bănci 500
In America . . . . . 3 dolari

Gazeta iese în fiecare Joi.

Director:
OVIDIU HULEA

Adresa gazetei noastre este:
Aiud „Iliceul „Titu Maiorescu“.
Prețul unui număr 3 lei.

Ca să se știe...

Un domn dela gazeta liberală „Viitorul Albei“, care nu-și onorează scrisul cu numele, ca să i mă pot uita cum se cade între ochi, se atinge și de sufletul meu și mă numește un fel de bolunzitor de popor... pe care d. prefect dr Cușută ar trebui să-l opriască de-a mai cerceta satele...

Pentru că eu m'am travestit în organ de control și'n judecător suprem care dărîm totul, munca cea atât de cinstită pe care au săvârșit-o cei încredințați cu înfăptuirea reformei agrare măcar că „n'ar fi permis ca pentru greșalele proprii ale delegaților sau primarului comunei (așa zice numita gazetă) să tragem cu piciorul în munca în chibziunța și în toată bunacredința a unui sau doi judecători, cari adesea și-au pus sufletul în lucrările săvârșite de ei“.

Nu știu ce-l va fi călăuzit pe acest domn să fie atât de'ngrajat de dărîmarea pe care o fac eu, dragostea cea uriașă pentru obiditul suflet al dragilor noștri plugari, durerea care geme gălulită în sufletul lor curat și cinstit mila pe care o simțești în adâncimi față de neputincioasa svârcolire a acestor clăcași nenumărați, oștenii fără nume, cari în vreme de pace ară, samănă și seceră, iar în vreme de războiu stropesc pământul României cu sânge, sau un mărunț calcul de politică de partid, care vrea să vorbească el singur poporului pentru a fi crezut, iubit și urmaș?!

Pentru că eu n'am dat cu piciorul în munca nici unui judecător, ci am colindat satele ca să fac cu ele legătură sufletească mai strînsă, luminându-le cu modesta mea pricepere, petrecând în mijlocul lor, pentru că așa de bine-i cade și omului dela sate să vadă și să audă vorbind pe dnii dela orașe...

N'am vorbit împotriva nici unui partid, nici unui judecător și-a nimănuia... mi s-a plîns poporul că a fost batjocorit, neîndreptățit și furat.

Ce rost mai aveam oare în mijlocul acestui popor, dacă îmi închi-deam sufletul în calea plîngerilor lui, dacă n'aveam pentru desnađejea lui o mîngăiere și-o rază de nădejde pentru bezna în care nu eu am aruncat unele sate!

Eu nu mă duc la clacă, la recepții și mîncări bune, ci m'am dus la luptă și la muncă și prea multe fapte cuminți am săvârșit în viața mea ca să mă apuc acum de înebunirea poporului.

Da! Am descoperit păcate grele, pe cari nu le-au făcut numai delegații și primarii ci foarte mulți alții, pe cari ar trebui să-i aducem în județ înapoi și să le dăm o pedeapsă exemplară, ca să le treacă și altora pofta de milioane și de lefăiri în averi hojite și'n păcătoșenii cu urmări atât de cumplite în sufletul țaranului nostru!

Asta nu e dărîmarea de altare ci asta e prăbușire de idoli!

Apoi dragul meu, mie îmi este prea milă de acest țaran român, cu care am copilărit și-am suferit, am luptat și-am crezut, m'am închinat și voiu lupta pentru el până la ultima putere a inimii mele chiar dacă toate puterile iadului se vor năpusti asupra mea și mă vor cutropi în lupta aceasta care nu este numai a mea ci care ar trebui să fie lupta comună a tuturor sufletelor cinstite, cari vreau pentru acest obidit și batjocorit român, o nouă și adevărată fericire.

Pentru că țara nu este numai a unui mîzgălitor de hârtie, ci este a mea, a aceluia care am purtat marea și glorioasa luptă și biruință a condeului pe

vremurile apăsării străine, și care voiu împlânta în condeiu pe toți nevoiașii, cari cred că mă dăscălesc ori mă înspăimântă cu articole schiloade de gazetă.

Ovidiu Hulea.

O scrisoare.

În 5. Ianuarie 1927 dl Dr Cușută Prefect al județului Alba primește din partea unui membru marcant al partidului liberal din județ a scrisoare din care publicăm fragmentul de mai jos.

„Ilustre Dle Prefect!

Azi am primit informațiune, dintr'un izvor vrednic de toată increderea, că Il. Dv. Vă ocupați foarte serios de sanarea tuturor rezelor nenorocitei comune... atât din viața ei administrativă, cât și cea publică.

Mult Vă rog, cunoașteți, că mă simțesc adânc indatorat — ridicat peste orice preocupări de ordin politic — să stimez și să aduc elogiul desăvârșit, omenesc, tuturor cari, la locul muncii de răspundere și conștiință, își fac datoria de români cinstiți și neprihăniți, pentru curățirea grajdurilor lui Augias, atât din viața administrativă, cât și din orice domeniu a vieții noastre publice, pe lângă cuvenitul respect al locurilor mai curate și-a oamenilor mai cinstiți.

Și, că acest norocos început, fără alt interes, decât unul — cel al țării și a neamului românesc — s'a făcut în județul Alba, sub il. DV. și sub cârmuirea mânilor de fer, de cari insumi m'am convins, Dzeu ne-a dat neamului din care fac și eu frățeste parte, suflete harnice și pricepute și Vă felicit pe Il DV. pentru energia și munca ce-o desfășurați.

Ilustrului Domn Dr. Cușută
Prefectul Jud. Alba
A I U D.

Scrisoarea aceasta n'are lipsă de comentări.

Nu credem că organizațiunea național liberală să consimtă cu articolul injurios al lui Rusu Abrudean, căci acesta prea miroasă a mahalagism însă totuși, faptul că a tolerat publicarea lui în gazeta partidului o face oarecum complice până la dovada contrară.

Slujitorii Minciunii.

de ION RAȚIU.

Ar trebui și am dori, noi toți cei ce credem într'un viitor mai mare, să înceteze odată sbuciumul și fământarea ce ne sfășie cu batjocurile și injurăturile ce le aducem conducătorilor noștri. Oare nu-și dau seama cei ce se numesc slujbașii condeului că a venit vremea când trebuie să așezăm fiecare din noi o cărămidă, o piatră pentru altarul păcii. Dela unire și până acum n'am încetat să murdărim cu vorbe urâte numele frunțașilor acestui neam atunci când așa ne cereau interesele unui partid în care eram înscriși.

Dacă, morții ce au pecetluit cu sângele lor Unirea, ar învia din nou, ar blestema pământul ce parcă a rămas leagăn neînțelegerilor și certelor dintre noi. Cum nu înțeleg cei ce murdăresc cu slove mârșave o coală de hârtie pentru mulțime, că la scrie nu înseamnă a botjocori tot ce avem mare, tot ce

Cu numărul de azi „Gazeta Poporului“ se schimbă în organ oficial al Partidului Poporului de sub conducerea dlui general Averescu.

avem sfânt; numai pentru că așa caer anu-mite partide ori oameni cu suflet negru.

Nu, Dlor gazetari, condeii Domniilor voastre nu mai trebuie să însemne fapte ce dejosesc nu oameni, dar prin minciună, națiunea întreagă, căci într-o bună zi se va frânge de sufletul celor ce nu mai sufăr ca toți oamenii noștri de seamă să fie coborâți în noroiu și murdărie.

Intâiu pământul!

Oare nu s'au adus destule jertfe nu s'a vărsat prea mult sânge? De ce atunci ura și neînțelegerea pentru cei ce cu vrednicie sunt chemați conducerea acestei țeri.

Nu vorbesc de partide. Se știe un lucru însă, orice partid ar fi fost la putere, erau prea mulți acei cărora nu le ajungeau numele de batjocură murdare ce o vărsau asupra celor dela cârmă.

Citiți gazetele noastre, din apropiere, gazetele ce apar în Alba-Iulia; una e națională, alta liberală. Nu trece un număr, o slovă nu e scrisă pe paginile lor să nu verse venin și otravă una împotriva celeilalte. Stângacii meșteri ai condeului dela „Alba-Iulia” găesc atâtea numiri murdare să le încarce pe fruntea conducătorilor de eri și de azi.

Murdăriile ce împodobesc nenorocitele pagini ale ziarelor ce aduc doar vrajbă și minciună, sunt martore credincioase tendințelor nutrite de sufletul acestor fel de gazetari.

Nu e săptămână, un șir nu se scrie în „Alba-Iulia” pentru mulțime, ori cu ținta de-a călăuzi mulțimea însetată; totul e vrajbă, sâmburele neadever, îmbrăcăminte veninoasă.

„Viitorul Albei” (cât a promis la început, azi ne-am pierdut nădejtile) își sugrumă prin condeii măestrilor să și nume și ținte pe cari și le-a fixat atunci la început când cu slove neadeverate au așternut gândurile lor în semnificativul articol: „Plecăm la drum”. Și au plecat la drum... Se vede însă gândurile ce păreau frumoase atunci; în tălmăcirea lor pe mai departe, au împumutat mult din felul de-a vorbi și scrie a Dlor dela „Alba-Iulia”.

Dacă așa înțeleg cei mulți să facă gazetărie, schimbându-se în pecupeți ai slovei, atunci nu mai înțelegem trecutul și viitorul mulțimii se sbuciumă în interesele anumitor oameni ce călăuziți de gânduri mincinoase de multe ori aruncă semințele neînțelegerii.

Scrieți înainte Domnilor! Scrieți și spuneți că totul faceți pentru mulțime, un singur lucru însă:

Nu ne batjocoriți sfetnicii cari au lucrat mai mult decât condeiele Dvoastre la înălțarea și mărirea acestui neam

Alta este ținta gazetăriei. A arăta greșelile și a lupta contra nedreptății. Dar, când toată gazetăria unor anumiți oameni, este o minciună îmbrăcată în slove frumoase, atunci totul se schimbă într-o țintă deavolească și acest soi de gazetari sunt slujbașii minciunii.

Să ne ajungă odată batjocura, să sfârșim cu murdăria asta nedemnă, nevrednică de noi, căci veni — vor vremuri când va trebui să dăm seama urmașilor de faptele noastre și-atunci răspunderea va fi a celor vinovați.

E o nelegiuire, un păcat, a sădi vrajbă și neînțelegere, atunci când condeul ții-a fost încredințat pentru pace și lumină.

Sstreinii privesc și rād... Slujitorii minciunii sunt mulțumiți de munca lor. Va trebui însă să-și cunoască ei odată păcatele și-atunci vinovații înzadar vor plânge căci blestemele ceriurilor le vor arăta drumurile spre locul trădătorilor și necinstiților.

Țara noastră acum cere pace și liniște, fiindcă dușmanii ne pândesc; atunci de ce oare neînsemnații slujbași ai slovei nu-și dau seama de ceace fac.

Oare așa trebuie să fie? așa au înțeles înaintașii noștri jertfa vieții lor pentru libertate? Îndeplinirea visului înseamnă să murdărim numele celor ce au îndeplinit biruința? Atunci morților pentru pământul țerii dormiți liniștiți sub glia pe care cresc florile libertății; noi nu v'am înțeles jertfa...

Spre Știință.

Căutăm oameni, cari să ne scrie la gazetă toate faptele de seamă din satele și crăselele noastre. Aceste scrisori se vor trimite la Aiud pe adresa Dlui Ion Rațiu.

Răvașul săptămânii.

După numirea Dlui General Rășcanu de comisar în Basarabia și Bucovina, Dsa a fost întrebat cum își va pune în lucrare marea însărcinare care i-sa dat. Dl General Rășcanu a răspuns cele ce urmează:

„Pentru a îndeplini sarcina ce mi-s'a dat fiind numit Comisar al guvernului în cele două provincii alipite; voi căuta să găsec cel mai potrivit mijloc ca lucrurile să meargă toate în spre binele celor două provincii și în spre binele statului. Voi face o politică de stat. Voi fi mereu în legătură cu toți locuitorii de toată seama, voi asculta plângerile tuturor și voi căuta să fac dreptate acolo unde trebuie.

Voi lua măsuri ca plângerile făcute în scris de locuitori să ajungă repede la cunoștința mea și cele ce nu pot fi îndeplinite pe loc le voi trimite îndată guvernului.

Voi căuta să rădic și să ajut cu sprijinul guvernului, toate așezemintele culturale; (școlare, economice) atunci când toată munca acestor așezeminte se pune pentru întărirea statului nostru.

Voi da sprijinul meu și-l voi cere și guvernului, pentru drumurile din Basarabia, ca ele să fie în bună orânduială”.

Ca sfârșit Dl General Rășcanu a spus că va căuta să-și îndeplinească sarcina pentru binele obștesc și va face ca pe plăsurile Basarabiei să troneze simțul dreptății, binele și pacea.

Gândurile Dlui Rășcanu sunt frumoase și prin străduința Dsale cele două provincii cari i-au fost încredințate, vor cunoaște roadele muncii guvernului Averescu și a trimisului său Dl General Rășcanu.

M. Sa Regina Maria zilele trecute a stat de vorbă cu un gazetar american, care a venit anume să vadă ce impresie i-a făcut Suveranei poporul de peste Ocean. M. Sa regina a spus gazetarului:

„Această călătorie a fost cea mai frumoasă din viața mea, Primesc zilnic scrisori dela americanii cari mă roagă să mă reîntorc în țara lor. Într'adevăr gândurile mele nu vor părăsi niciodată marele popor a cărui mare amintire va rămâne vie pentru mine și copiii mei”.

Întrebată Regina asupra sănătății Regelui i-a spus gazetarului că de când i-sa făcut M. Sale operația, văzând cu ochii se face tot mai bine.

S'a vorbit mult, poate prea mult despre o încheiere, sau unire, ce s'ar face între partidul Dlui Averescu și cel național-țărănist condus de Dl Maniu. Gazetele scriu mereu că aceasta unire e pe cale de-a se face. Cu toate aceasta nu se știe încă totul. Se vorbește însă că la începutul lunii Februarie se va ști dacă mai poate fi vorba de unire ori ba.

În luna asta în 20 se va deschide Parlamentul; deputații și senatorii trimisi în sfatul țerii se vor întoarce în capitală.

La deschidere se vor aduce în sfat legile plănuite încă înainte de vacanța parlamentară.

Consiliu de Miniștri

Membrii guvernului s'au întrunit în consiliu sub președinția d-lui general Averescu. La acest consiliu au luat parte și Dl Coandă președintele senatului și Dl Negulescu preș. Camerei.

Dl prim-ministru a arătat pe lung și lat starea politice și apoi vorbind despre legăturile pentru cari s'au ținut consfătuiri cu partidul național-țărănist; a spus că a încercat aceste consfătuiri pentru o unire ca țara să aibă un guvern și mai puternic.

„Dacă legăturile se vor încheia voi fi fericit” a spus Dl Averescu, țin totuș să amintesc că guvernul și așa cum este acum este destul de puternic.

După acestea membrii guvernului s'au sfătuit de ceace trebuie să facă deputații, după deschiderea Camerei.

Camera va lua în discuție legea îmbunătățirii Căilor Ferate, și legea pentru zidirea unei fabrici de locomotive la Ploești.

Dl Garoflid va aduce mai multe proiecte de legi pentru îmbunătățirea agriculturii.

S'a ales apoi o comisie compusă din Dnii Miniștri: Goga, Lupaș, Văleanu, Petrovici, Trancu Iași, care va cerceta înainte legile ce se aduc înaintea guvernului. I.

Răspuns „Viitorului Albei” la articolul „cum suntem administrați” de I. Rusu Abrudeanu.

Deoarece articolul din chestiune este scris de un mare liberal, în foaia partidului liberal mă voiu mărgini la critica obiectivă a activității partidului liberal în județ, această activitate este următoarea:

1. I. Rusu Abrudeanu împreună cu fostul său patron Constantinescu au dat pe mâna jidanului Tischler Moritz pădurile Moșilor, astfel că Moșii erau amenințați să rămână și și pe mai departe cersitorii României. Un ministru liberal a fost găzduit de o jidancă din Alba-Iulia, care avea de lucru la comitetul agrar.

2. De legea agrară ardeleană așa și-au bătut joc liberalii în județul nostru încât toți țărani sunt nemulțumiți, deși au fost moșii destule de expropiat. Vinovații vor merge înaintea justiției și pentru a-l ținea pe I. Rusu Abrudeanu la curent, vom publica pe rând pe domnii improprietați ai partidului liberal.

3. Prefectura a fost sub liberali o cancelărie unde se dădea pașapoarte la jidani și jidance și unde limba statului s'auzia foarte rar și unde țărani români n'avea ce căuta.

E drept că jidani și jidancele mult oțeză după dl. Prefectus őr, care le aducea la toate pașapoartele în buzunar și le preda pe lângă un „kezeit csokolom”.

4. E o rușine, dar e un adevăr că funcționarii din administrațiile județene nici azi nu știu românește și aceasta o putem mulțumi administrației de model a d-lui Rusu Abrudeanu și consoții.

5. Cercetarea ținută nu de mult la administrația financiară încă a dovedit că domnii aceea au înmulțit crijele dând brevete la jidani călcând legea în picioare. Mai mulți domni liberali cu Rusu Abrudeanu își bat capul cum să scape pe oamenii lor de pușcărie.

6. Rusu Abrudeanu bagă vină actualului prefect, că n'a făcut drumul dela Zlatna la Abrud. În trei luni de când e prefect nu l'a putut face, dar ei liberalii de ce nu l'au făcut în 5 ani cât au stat la putere?

Dar e bine să se știe că ei liberalii au făcut cruțări de aproape 2 milioane la facerea de poduri și drumuri, chiar în anul când au fost apele cele mari de le-au stricat mai mult, Ce însemnează aceasta decât 2 lucruri, sau că ei liberalii au fost niște proști, cari nu știau ce să facă, sau că intradins au lăsat oamenii fără drumuri și poduri și atunci au fost mișei. Din acești bani s'au reparat de actualul prefect în trei luni patru poduri peste Murăș și alte râuri și se face un pod nou între Sebeș și Daia, peste Secaș unde-și rupeau vitele oamenilor picioarele.

Este drept că și liberalii în frunte cu Rusu Abrudeanu au făcut ceva pentru drumurile județului:

În anul 1925 au făcut un praznic, în comuna Geoagiul de sus, pentru care a plătit județul 45.000 lei și unde dl. Rusu s'a pupat în bot cu un alt membru marcant al partidului său

Ei au mâncat prasnici și nouă ne-au lăsat sarcina să facem drumul.

Prefectul actual a fost numit de șeful său d. Ministru de Interne Octavian Goga căruia Rusu Abrudeanu nu este vrednic nici să îi deslege curelele dela papuci, și dacă el l'a găsit pe Cușuta mai vrednic decât pe Stoica, cu siguranță că-și avea motivele sale.

D-le Rusu Abrudean precum sbieretul anumitor animale cu urechi mai mari nu se aude la cer, tot asemenea nici calomniile Dsale nu pot atinge pe d. Ministru Oct. Goga și nici pe prefectul său Dr. Cușuta.

Organizația averescană a județului Alba așa cum este, e bună și în orice caz suntem mândri că ce avem este, bun, sănătos și cinstit. Dar cum stau liberalii? pentru aș putea îngheta o organizație au fost nevoiți a primi tot gozul în rândurile lor.

Săgeți.

În lunile trecute s'a publicat de vânzare casa absenteiștilor Welter aflătoare în strada Regele Ferdinand în care locuiește de mai mult timp directorul școlii primare Teodor Trifa. Dl. director luând cunoștință de cauză, face și el un ofert inginerului Emil Binder, care era incredințat cu vânzarea, a primit însă dela acest domn răspunsul scurt „la Român nu se vinde”. Deși directorul Trifa a oferit 1400 dolari casa a fost vândută unui nou pri-pășit cu numele de Árpád Kolesza cu o sumă mai mică.

Astfel se poartă unul din cei mai de seamă fii a poporului sas din Sebeș față de Români.

Un învățător Român nu e credincios să fie proprietar de casă pe pământul țării sale?? Pentru a fi vrednic trebuie să porți numele de Árpád, Hirsch, sau cum voiți, numai Român să nu fie?!

D-le Binder și toți cei care cugetă în felul D'voastre să luați la cunoștință că prin astfel de procedee nu veți îndulci relațiunile de bună conviețuire și dacă veți continua pe această cale atunci să nu vă mirați că veți secera furtună.

Cetind în viitorul Albei notița lumina electrică și Alba-Iulia ne vine în minte povestea cu „Lupul și Mielul”.

Adevărul este următorul:

Este adevărat că primăria din Alba-Iulia primește dela locuitorii săi prețuri mai convenabile pentru curentul electric, dar și aceea este adevărat că din acest preț Sebeșul primește cel mult 20% (douăzeci procente) și restul se duce nu știu pe ce drumuri. Alba-Iulia sub teroarea fostului prefect Dr. Velican a refuzat să plătească Sebeșului ceea ce-i compete și n'a voit nici a nimici contractul care aduce pentru orașul Sebeș ruină sigură.

Noul organ al partidului Național Liberal „Viitorul Albei” din Alba-Iulia face în articolul de fond al No. 1 cele mai frumoase promisiuni și în oficial promite să nu bârfească pe nimeni. Aceasta nu împiedică însă ca imediat pe pagina următoare să încerce a ne da lecții de bună gospodărie, etc. celor din Sebeș. Revine asupra chestiunii și ne face iarăși insinuări privitor la președintele comisiei interimare, S. Catilina. Din parte-ne dăm acum următorul răspuns: **nu** primim din partea „Viitorului Albei” și colaboratorii săi lecții de morală etc. și le atragem atențiunea că intru-cât vom fi și mai departe provocați le vom da atunci răspunsul ce li se cuvine.

Coresp.

Evanghelia Duminecii.

Dumineca XIV. după înălțarea sfintei Cruci (23 Ian. 1927) Luca 18, 35-43.

Dl nostru Isus Hristos mergea spre Ierihon, însoțit de ucenicii Săi și de popor mult, așa cum totdeauna era însoțit. Când era aproape de Ierihon, unii din oameni alergau din oraș înaintea lui, alții, din cei cari l-au însoțit alergau în oraș să vestească bucurie, că vine la ei Isus Hristos. Darurile trupești și sufletești ce le împărția Isus Hristos, îl fac iubit de toți; puterea Lui dumnezească pe toți îi atrage în jurul Său.

Un orb ședea lângă cale cerșind, la marginea Ierihonului. Vorbele grăbite, pașii repezi suflarea ostentivă, trecerea cu vederea a orbului cerșitor, îl fac pe acesta îngrijorat. Ascultă o bucată de vreme, apoi văzând, că nimenea nu se apropie de el, nici să-i dea ceva, nici să-i spună ceva, cuprins de nerăbdare întreabă: ce este aceasta?!

I-se răspunde, că acum trece pe-aici Isus Nazareneanul!

La auzul acestor vorbe i-se încălzește inima, își adună toate puterile și strigă, acoperind cu glasul lui toate glasurile: „Isuse, fiul lui David miluiește-mă!”

„Iară cei ce mergeau înainte îl certau să tacă”. Ca și când i-ar fi spus, taci acum, n'avem astăzi vreme de tine, tu ești tot mereu la ușile noastre, ai vreme să cerșești și mai departe.

Isus este incunjurat acum de oameni mai de seamă, oameni cari anume au venit cu el cale îndelungată, doar nu vei aștepta să-și peardă vremea cu tine?!

Orbul nici grijă n'are de ocara ce i-s'a adus, ci mai puternic strigă „Isuse, Isuse fiul lui David, miluiește-mă!”

Durerea orbului este cu mult mai mare, decât să fie împiedecat de cineva, ca să nu ceară vindecarea durerii sale.

Glasul orbului, în care răsuna durerea amară, atinge urechea Mântuitorului și fiind în stăruința acelei strigări **credință neclătită**, că Isus poate să-l vindece, atinge chiar sufletul Mântuitorului și imediat se oprește.

Poruncește Isus să-i aducă orbul înaintea Lui și adus fiind, toți din jur tac, o liniște înfiorătoare îi cuprinde pe toți, când văd înaintea lui Isus pe orbul zdremțos și murdar, toți așteptau plini de nerăbdare să vadă ce se va întâmpla?

În tăcerea ce s'a făcut se aud cuvintele lui Isus: „ce vrei să-ți fac?”.

Până acum nimeni nu l-a întrebat pe orb, ce dorește; i-a dat ori-cine ce a vrut și cât a vrut.

Isus îl întreabă „ce vrei să-ți fac?”, pentru că a nțeles din glasul plin de durere a orbului, că el nu dorește nici ban, nici o coajă de pâine, ci el dorește dela Isus altceva.

Orbul răspunde: „**Doamne, Doamne**, doresc să văd”, aceasta o doresc dela Tine.

Mântuitorul i-a zis: „vezi, credința ta te-a mântuit”.

Domnul Hristos într-o clipă i-a dat vederea și i-a spus, că pentru **credința** lui cea mare, ce-a avut-o în Isus, pentru aceea l-a mântuit.

„Indată a văzut și a mers după El, mărind pe Dumnezeu. Și tot poporul văzând aceasta, a dat laudă lui Dumnezeu.”

Cerșitorul aceasta, orb fiind nu l-a văzut pe Isus, dar oameni, dela cari el cerșia vorbiau de Isus, povesteau de minunile Lui, povesteau de multe întâmplări din viața lui Isus.

Toate câte le-a auzit orbul și le-a însemnat în inimă și poate, de câte-ori n'a dorit să ajungă el înaintea lui Isus să-i ceară vindecare.

Orbia lui a fost de așa feliu, că știința omenească n'a putut săi ajute și atunci când Țării noastre nu-i pot ajuta oamenii, atunci mângâiere așteptăm numai dela Dumnezeu.

Orbul credea despre Isus, că El este Mesia ce-l promis oamenilor de Dumnezeu, această credință și-o arată prin numele ce i-l dă lui Isus, că-i zice: **Fiul lui Dumnezeu**.

Orbul credea despre Isus ceea ce credem și noi, că El este Dumnezeu și această credință și-o arată prin numirea ce i-o dă lui Isus, că-i zice: **Doamne**.

Orbul din auzite și-a câștigat credința în Isus, dar lui nu-i răspundea nimeni așa prietenește, cu el nimeni nu sta bucuros de vorbă, ci dacă întreaba pe cineva ceva, abia îi răspundea și doria să se scape de el cât mai curând, că vezi, oamenii se uită tot la cei mai sus și cu cei mai de jos nu cam stau de vorbă.

Iubiți credincioși, simțurile noastre sunt sănătoase: ochii noștri văd zilnic puterea lui Dumnezeu și mărirea Lui, urechile noastre aud în toate duminecii și sărbătorile cuvântul lui Dumnezeu, picioarele noastre pot alerga în calea Domnului în toată clipa.

Lipească-se cu toată căldura inimii ființa voastră de Dumnezeu, însătoșeze sufletul vostru după Domnul Hristos și dragostea Lui să izbucnească din sufletul vostru mai puternic decât a izbucnit din sufletul orbului, strigătul de dragoste; rugăciunea voastră către Isus Hristos să fie mai puternică decât strigătul răutăcios a dușmanilor lui Hristos. Nu vorba nici fapta dușmanilor nu vă împedece de Dl nostru Isus Hristos, ci zilnic să răsune în sufletele voastre glasul orbului din Ierihon: „Isuse, fiul lui David, miluiește-mă!”

Aiud. la 16 Ianuarie 1927.

Demetriu Toncean.

Plângerea.

Dacă imi aduc bine aminte, în 1926 s'a făcut o alianță cu statele vecine pentru tremțirea banilor în străinătate, atât prin băncii cât și prin poșta, pentru ajutorarea studenților, cât și pentru diferite scopuri comerciale.

Dați-mi voie să vă spun un caz, și anume: în 16 Dec. 1926, am fost predat oficiului poștal din Aiud, suma de 500 Lei pentru a fi expediată în străinătate. Iar azi în 14 l. crt. primii o scrisoare prin care fui anunțat că suma sus amintită nu s'a primit încă. O lună de zile, pe când ar fi trebuit primită în decurs de 5 zile. Ne putând lăsa într'u atât am făcut reclamație la oficiul postal Aiud pentru care am fost taxat încă cu 40 Lei, plus 182 Lei care sumă a trebuit s'o dau la predarea sumei de 5000 Lei. Nu știu de unde poate să derive toate acestea. Dela oficiul poștal Aiud, sau de la Centrala București.

Gândiți-vă numai la bieții meșerieși cari își câștigă toți banii numai prin forțele brațelor și voind să contribuie și ei la prosperarea țării, își trimit copiii în străinătate pentru studiu și încă în loc să capete ceva ajutor dela Stat, nici banii trimiși nu și-i poate primi la timp, încât e nevoit ca și sărbătorile să le petreacă fără un golongan în buzunar.

Deci fac apel la forurile competente ca să binevoiască să ia măsuri necesare, ca a două oară cel puțin să nu se mai întâmple așa ceva. Ne trebuie numai muncă cinstită și curată, căci doar azi suntem în România-Mare.

I. D.

Să ne trezim!

Trăim vremuri tulburi. De pretutindeni se aud glasuri de nemulțumiri și suferinți. Sbuciumul zilelor noastre, tot mai mult și trist ne sună în urechi, fără să ne dăm seama că pricina acestei dureri nu suntem decât noi, și că nimeni altul nu ne poate scăpa, decât tot noi.

Ne aflăm în urma unui sdruncen mare cere a pătruns până și'n drojdia credinței noastre.

Mințile ne sunt amețite de fumul negricios și vătămător al marelui războiu, și suntem ca într'o mare tulbure în care pescarii străini și răuvoitori, vor să ne pescuiașcă...

Asemenea unor oameni treziți din somn de un vis urit, nu ne putem da seama de ceea ce facem, unde ne găsim și încotro mergem.

Cauza mare a stării nenorocite în care ne aflăm noi astăzi, este că: „Am pierdut credința”.

Am uitat de adevăr și dreptate, de cinstă și omenie călcăm în picioare datoriile sfinte pe care le avem față de „Hristos, țară și neam”.

Azi trebuie să aprindem candela recunoștinței și-a aducerii aminte pentru acei cari ne-au dat unirea și desrobirea noastră și seara și dimineața să ne rugăm pentru dinșii. Mormintele lor trebuie să ne fie icoanele noastre sfinte iar ei, chipuri de sfinți și martiri vrednici de pildă și laudă.

Jertfele lor să ne facă mai buni și blinzi, inimoși și harnici pentruca în tăcere și bună înțelegere să putem munci împreună la ridicarea și înălțarea neamului nostru.

Să ne curățim și luminăm sufletul cu pildele și staturile înțelepților mari ai neamului și-ai bisericii noastre. Să cercetăm biserica și să ne întărim credința.

Pentruce să nu cercetăm biserica și izvoarele ei? Când blândul Isus a primit cu zîmbet și seninătate, chinurile cele mai grozave, și chiar moartea pe cruce, pentru noi și biserica noastră, noi să ne întoarcem față dela biserică?

Cînd tainele cele mari ale vieții, când viața și lumina, adevărul și dreptatea și când cheile fericirii se găseseră în religia lui Hristos, noi să batem la porțile iadului?

O! Nu frați Români și frați Creștini!

Nimic nu poate aduce fericirea omului, nimic nu poate fi mai sfînt și bun, mai drept și vrednic de urmat în viață decât munca și cinstea, iubirea de neam și patrie, și credința în Hristos.

H. Croitoru Învățător

Târnava-Mare.

Noutăți.

— **Mutare.** Dl notar Moldovan, din Gârbova de jos a fost mutat tot în funcția de notar la Spâlnaca.

— **Nenorocire.** Săptămâna trecută aproape de Aiud pe linia ferată a fost găsit trupul zdrobit de tren a unui țaran din Decea.

— **Fapte de seamă.** Academia diplomatică din Paris a ales de vicepreședinte a ei pe Dl Titulescu ministrul României la Londra.

Știri

— **Pentru biserica română-unită din Teiuș.** Sărbătorile Crăciunului au adus Teiușului un frumos dar pe care l-a făcut guvernul bisericii unite. La propunerea Reverendissimului Domn **Dr. E. Dăianu**, vicepreședintele Senatului, această mândrie a județului nostru, s'a dăruit suma de 300.000 de lei pentru continuare construirii.

— **Conferință de plasă.** Vineri 14 l. c. s'a ținut conferință de plasă în Ighiu. Dl **prefect Dr. Cusută** a ascultat toate plângerile poporului, luând măsuri ca ele să fie cât mai repede împlinite. Aceste conferințe lasă în inima poporului cea mai bună impresie și cele mai frumoase nădejdi de bine.

— **Boala Spaniolă.** Boala Spaniolă care a bătut acum câțiva ani și în țara noastră a început din nou să bătue în țările din Apus. Se spune că mor foarte mulți oameni dela 18—30 de ani. În Franța și Anglia doctorii nu mai răsbesc cu bolnavii. Zilele trecute boala a ajuns și la B. Pesta și spuneau unele gazete că și în țara noastră. Pentru înlăturarea ei trebuie să ne grijim foarte mult; mâncând numai mâncări ușoare, ca lapte, unt, ouă și altele de acest soi.

— **Vapor scufundat.** Vaporul „Vasile Lupu” pe când făcea drumul de la Tulcea la Galați lângă Isaccea s'a scufundat; Călătorii în număr de vreo 200 au scăpat.

— **Atac de vulturi.** O stare din Moscova spune că un cârd de vulturi a atacat în Daghestan o turmă de oi și au sfâșiat 42 din ele.

— **Ars de viu.** În Polonia, la Csenstochau țărani au ars de viu hoț pe care l-au prins asupra mai multor furturi. Poliția a arestat mai mulți dintre țărani pentru fapta lor crudă. Nici la noi n'ar strica să fie hoții arși de vi, poate s'ar mai inpuțina.

— **O doamnă jefuită și aruncată din tren.** D-na Aneta Veliscu din Craiova a plecat aseară de la Iași cu acceleratul spre București. În apropierea garei Ciureu, d-sa a fost chemată afară din compartiment și un necunoscut a jefuit-o de suma de 25.000 lei. Apoi acesta a deschis ușa vagonului și a aruncat pe nefericita d-nă Aneta Veliscu din mersul trenului. Grav rănită, a rămas în tot cursul nopții pe șine Dimineața, în stare gravă, a fost adusă la Iași. Poliția face cercetări. Bandidul n'a fost prins.

— **Alt omor.** Într'un vagon de clasa II a trenului accelerat 601 Iași-București a fost găsit, în ziua da 14 Ianuarie, un călător scaldat în sânge, având patru lovituri de cuțit, în spate și în piept. În stare muribundă Petza V. Iorgu a fost transportat la spitalul Drăghici din Vaslui. Poliția din Vaslui a făcut cercetări. Se crede că omorul a fost făcut între stațiile Bârlad și Banca. Nenorocitul se numește Petza V. Iorgu, funcționar la C. F. R. originar din Bârlad, str. Lirei No. 111.

— **Mort la 115 ani.** În comuna Hristici a încetat din viață moșneagul Niculea Tăburțai, în vârstă de 115 ani Până în ultima zi. Tăburțai a fost perfect sănătos și a lucrat în mod normal.

— **Nenorocirea din gara Blaj.** Conducătorul de tren Ștefan Șimu, încercând să se urce într'un tren care tocmai plecase din gara locală, a alunecat de pe scară căzând între roțile trenului cari i-au tăiat ambele picioare. Victima a fost internată la spitalul din Dicio-Sân-Martin.

— **A. S. R. principesa Ileana** pleacă împreună cu principele moștenitor Mihai în Italia. Principele moștenitor va petrece câteva săptămâni într'o localitate dela marea mediterană fiind lăsat în grija aghiotantului regal maior Mardare.

— **Furtul din Bazargic.** Bazargic. Trei bandiți au încercat să jefuiască Banca Agricolă. Ei au pătruns în localul băncii și s'au năpustit asupra unuia din directori, d. Gherasim Gheorghiu, pe care l'au lovit cu toporul în cap. Dându-se alarma, bandiții au fugit. Unul din ei, anume Ilie Bociu Uzunof, a fost prins. El a declarat că voia să jefuiască cassa de bani a băncii și apoi să fugă în Bulgaria.

— **Cluj.** Gheorghe Sincof, elev la școala specială de picheri dela c. f. r. fiind în stare de beție a împușcat ieri noapte cu revolverul pe prietenul său Gheorghe Manea. Sincof a fost imediat arestat, iar Manea a fost transportat la clinică în stare gravă.

Redactor responsabil:

ION RAȚIU

Publicațiune.

TRIBUNALUL ALBA SECȚIA II-A

Nr. Pj. 2797/1927/4.

In numele legii?

Tribunalul Alba secția II. în cauza recunoașterii ca persoană juridică a asociațiunei: Societatea Plugarilor și Muncitorilor Români din Aiud a pronunțat în ziua de 3 Decembrie 1926 în ședința publică următoarea

Sentință:

Tribunalul admite cererea făcută de Societatea Plugarilor și Muncitorilor Români din Aiud și în consecință acoardă acestei asociațiuni, calitatea de persoană juridică aprobând statutele în baza cărora petiționarea funcționează și dispunând ca hotărârea rămasă definitivă să se înscrie de grefa în registrul persoanelor juridice.

Motive:

Societatea Plugarilor și Muncitorilor Români din Aiud a făcut cerere acestui Tribunal pentru dobândirea personalității juridice ca asociațiune de nou înființată fără scop lucrativ conform §-lui 3. din legea persoanelor juridice.

Având în vedere, că petiționara a depus la Tribunal statutele și procesele verbale de constituire în conformitate cu art. 85—87 din legea persoanelor juridice' că societatea are în prezent un număr de peste numărul de 20 cerut de lege și statutele corespund dispozițiilor legii;

Având în vedere, că cerându-se avizul Ministerului Agriculturii și Dom. acest Minister a dat aviz favorabil pentru acordarea personalității juridice:

Având în vedere, că reuniunea prin scopul ei și clauzele din statute nu obvine siguranței publice sau ordinii în stat, iar statutele și funcționarea asociațiunei sunt în conformitate cu dispozițiunile legi;

Având în vedere concluziunile depuse de Ministerul public și de avocatul statului;

Instanța din aceste motive acoardă personalitatea juridică petiționarei și dispune înscrierea ei în registrul persoanelor juridice.

Alba-Iulia, la 3 Decembrie 1926.

Judecător:
ss. **Dr. Nestor**

Grefier:
ss. **S. Nagy.**

265/1927.

Publicație.

Noi, Nicolae Drăgulescu polițaiul orașului Aiud.

Conform ordinului No. 119/1927 a D-lui Prefect al Județului Alba.

Aduc la cunoștință tuturor vânătorilor că permisele de port armă și de vânatoare ne mai fiind valabile dela 1 Ianuarie 1927. Conform ordinului Ministeriului Agriculturii și Domenilor direcția Vânătoarei Nr. 102015/1926 toți interesații sunt obligați a-și depune maximum până la 1 Februarie 1927 acestei poliție cereri pentru permis de port armă, vânatoare și câni.

La cerere se va anexa o fotografie.

Făcută astăzi 16 Ian. 1927.

Polițai: **N. Drăgulescu.**

Cunoașteți cea mai eficientă mașină de scris din lume? Dacă nu, veniți până la prăvălia

WIEDER

ori dacă stați în Provincie trimiteți o scrisoare și veți primi prospectul gratuit. Tot aici se găsesc toate obiectele de electricitate, ca fier de călcat, samovare, aranjări de sonerii etc. Aici se află și piese pentru Radio, cu prețuri reduse

ADOLF WIEDER mecanic

Aiud, Str. Avram Iancu 49.

Români!

Faceți reclamă în „GAZETA POPORULUI” care se citește în satele a lor trei județe.

ROMÂNII! Sprijiniți industria românească!

Comandați numai la

PETRU CRIȘAN

mecanic

Str. Unirii No. 2. AIUD. Str. Unirii No. 2.

Execută prompt și eficient în atelierul său propriu, orice reparații de mașini de treierat (imblății), mașini de cusut, biciclete și alte obiecte tehnice. Face din nou și reparaază cuploare din fier, pluguri și alte lucrări mecanice la edificii.

SCHOPPELT și BAUER

fierărie

Telefon 61. AIUD. Telefon 61.

Furnizează toate categoriile de tînchea, fier, precum și diferite scule mecanice, tâmplărie, arme de vânător, cartușe revolvere, bricege, briciuri, patine pentru iarnă, skiuri, săni pentru copii etc. etc.

„ROMÂNUL”

Insoțire generală, economică, industrială și comercială S. P. A.

AIUD.

Izvorul cel mai eficient de cumpărare, unde aflați: coloniale, rom, vin, și tot felul de beuturi. Petroleu de lampă, ulei de uns, ulei de zilindru, tavață și benzină pentru mașini de imblătit etc.

Piatră vânăță 98—99% și rafie de legat vie.

LIBRĂRIE, asortată cu tot soiul de hărție, cărți rechizite de școală și de biuro.

Români, cumpărați numai dela „Românul”!